

DIRECTOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ, CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CÓRDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON
EDICIÓ DIGITAL
SÍLVIA BARROSO
POLÍTICA FERRAN CASAS
INTERNACIONAL MARC VIDAL,
CARME COLOMINA
ECONOMIA ÀLEX FONT
SOCIETAT JOAN SERRA
CULTURA LAURA SERRA
COMUNICACIÓ ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS TONI PADILLA

DELEGACIÓ A MADRID
JOAN RUSIÑOL
DELEGACIÓ A BRUSSEL·LES
LAIA FORÉS
LLENGUA ALBERT PLA
FOTOGRAFIA FRANCESC MELCION,
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
CONSELLER DELEGAT
SALVADOR GARCIA RUIZ
DIRECTOR AUDIOVISUAL
ANTONI BASSAS
DIRECTORS DE NEGOCI
ANTONI M. PIQUÉ
(EXPERIÈNCIA D'USUARI)
ORIOL CANALS
(SUBSCRIPCIONS, DISTRIBUCIÓ
I PROMOCIONS)
MARC ERRA
(MÀRQUETING I E-COMMERCE)
DIRECTORA FINANCERA
FOIX VALDÉ
DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN
DIRECTOR SISTEMES I PRODUCCIÓ
SERGI RUIZ
DIRECTOR DE TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR: 902 281 110
subscripcions@ara.cat

TEXT LEGAL

Edicions de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD

ara

Fallida moral global

Fa uns anys els monitors d'un esplai de Girona van proposar una activitat pedagògica que consistia a dividir els nens en *palestins i jueus* i a ensenyar-los que hi havia *bons i dolents*. Naturalment, els jueus eren els dolents. En aquella època, jo era membre de la junta de l'entitat que gestionava l'esplai i vaig protestar molt enèrgicament. Ningú em va fer costat i els monitors van negar que l'activitat fos lesiva per als nens. La junta va forçar la meua retractació i que demanés disculpes per la meua intromissió en la gestió dels monitors. Al cap d'uns dies, els nens pintaven cartells i eslògans contra mi, en què se'm qualificava de "dictador" per haver volgut suprimir una activitat pedagògica maniquea, que fomentava l'odi i es basava en principis declaradament antisemites i racistes.

El conflicte àrabo-israelià, com tot conflicte, arriba a un punt de fallida moral. Es tracta d'una llarga guerra, sempre iniciada pel costat àrab, sempre guanyada per Israel. Tot conflicte estancat acaba sucumbint a l'extenuació ètica, a l'extenuació de la por permanent, dels morts que cal plorar en tots dos bàndols. I, malgrat l'extenuació, la guerra no podia tenir més implicacions de supervivència essencial. Israel lluita i combat amb tanta determinació perquè no pot perdre de cap manera; altrament, es faria efectiu el principi fundacional de Hamàs i organitzacions afins: "Israel existirà i continuarà existint fins que l'islam l'esborri".

Israel ha de sobreviure i en paga un altíssim cost, que afecta tant israelians com palestins. D'ençà de la Segona Intifada el conflicte és una guerra de desgast, de posicions. Israel ha respost als atacs dels grups islamistes amb una pírrica contundència. S'han iniciat campanyes i operacions que no han conduït ni a una victòria clara, ni a una estabilitat de durada mínima. L'única batalla que Israel perd és la de la imatge i les relacions internacionals. La campanya actual contra Hamàs és possiblement la que Israel està perdent d'una manera més clamorosa. I això té un efecte devastador no només per a Medinat Yisrael [l'Estat d'Israel], sinó per a Am Yisrael [el poble d'Israel] en la diàspora. Es recrea el vetust, mai superat, libel de sang. És per això que cremem comerços jueus a París. Ni Nova York se'n salva: per primer cop negocis jueus i sinagogues són assetjats. No oblidem tampoc l'antisemitisme primari d'Antonio Gala i Francisco Frutos que recentment ha reemergit violentament. Com en aquell esplai gironí, els palestins són els bons i els jueus són els do-

BORJA VILALLONGA

HISTORIADOR,
UNIVERSITAT DE COLUMBIA

lents. El jueu és culpable, universalment culpable. L'opinolatria global ha ressuscitat el culpable perfecte en el col·lectiu jueu mundial i oblidat que Israel existeix perquè la modernitat occidental va provar una vegada d'exterminar tots els jueus.

La majoria de països occidentals i les Nacions Unides abandonen Israel. En l'actual operació militar israeliana contra Hamàs s'està ignorant la natura primordial d'aquesta guerra exhausta, les seves ramificacions arreu del llevant mediterrani, i el seu esfondrament moral. Hi ha víctimes de primera –àrabs palestins–, de segona –àrabs de Síria i l'Iraq–, i no-víctimes –israelians–. Els occidentals propalestins ignoren les obcecacions criminals de Hamàs i n'arriben a assumir el discurs, fins a ser favorables a l'actual règim de terror. Hamàs és una organització islamista que vulnera absolutament tots els drets humans fonamentals. És una declarada dictadura antioccidental, que viu de les ajudes d'Occident i que, reitero, té com a objectiu principal la matança de jueus i la destrucció d'Israel. Tant Hamàs com Fatah són fidels al discurs d'Amin al-Husseini.

Al-Husseini va ser el gran muftí de Jerusalem després de la Primera Guerra Mundial. És el pare del nacionalisme palestí modern. Va ser l'incitador de totes les massacres de jueus que hi va haver durant els dècenns de 1920 i 1930 al mandat britànic de Palestina. Durant la Segona

BAZ RATNER / REUTERS

na Guerra Mundial es va refugiar a Berlín, on Adolf Hitler li va encarregar de dirigir el nou Institut Islàmic Central. L'any 1943 Al-Husseini i Himmler van crear tres divisions musulmanes a les Waffen-SS amb reclutament de musulmans dels Balcans. Igualment, Al-Husseini va contribuir a la construcció intel·lectual de la Solució Final i, als judicis de Nuremberg, diversos testimonis van confirmar la seva implicació i la visita que va fer a alguns camps d'extermini. Després de la guerra, Al-Husseini va fugir i es va exiliar en diversos països àrabs, contribuint a l'esforç d'expulsar els jueus al mar.

Que el nacionalisme palestí i les organitzacions polítiques i militars palestines tinguin uns orígens sinistres no pot justificar el vilipendi als palestins. Tanmateix, Occident no ha d'oblidar que Israel és una democràcia liberal, necessitada d'una profunda reforma i renovació polítiques. És un règim més que assumible políticament per un vast espectre ideològic occidental. En realitat, Israel és molt més progressista, plural, obert i tolerant que no pocs països occidentals. Per contra, tant Hamàs com l'Autoritat Nacional Palestina són l'antítesi de tot règim polític occidental, lliure i democràtic. Fins i tot en aquestes circumstàncies tan adverses, els palestins gaudeixen paradoxalment de més estabilitat, qualitat de vida, prosperitat econòmica i llibertat que molts dels seus veïns. La situació no és comparable a la dels sirians i iraquians, sotmesos a devastadores guerres civils, massacres massives, execucions bàrbares i exilis. Però sembla que l'únic conflicte vigent és l'àrabo-israelià. És la consumació de l'obsessió malaltissa d'Occident amb els jueus i Israel.

Podria esmentar algunes propostes de solució: implicació directa dels *aliats* àrabs d'Israel, notablement d'Al-Sissi, reannexió de Gaza a Egipte i annexió israeliana de Cisjordània. Sóc partidari de l'anomenada *one-state solution*, un sol estat amb dues sobiranes nacionals, dos poders públics, l'un àrab i l'altre jueu, tal com proposa Mathias Mossberg.

Són opcions controvertides, però són idees pragmàtiques i garanteixen una mínima supervivència per a tots dos col·lectius. Malauradament, el conflicte oblitera la diplomàcia. Mentrestant, el món occidental hauria de pensar a què contribueix el seu vigorós biaix propalestí, contra Israel i els jueus, i insensiblement condescendent a la catàstrofe que assota la resta del Pròxim Orient. És el moment de superar els maniqueïsmes, assumir les pròpies responsabilitats i evitar una fallida moral global.

La majoria de països occidentals han abandonat Israel en la guerra de Gaza, però ignoren la veritable naturalesa del conflicte

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

Tot conflicte estancat acaba sucumbint a una extenuació ètica, de la por permanent, dels morts que cal plorar en tots dos bàndols